

jočim Izveličarjem vedno klical: „Živ, živ, živ —“ in s tem hotel izdati, da Kristus še ni umrl, češ, naj ga še dalje mučijo. Zato je preklet, ima zvezane noge in s svojim nestrpnim: „živ-živ“, še sedaj nadleguje ljudi.

Ukrajinska pripovedka razklada, zakaj ima zajec prikrajšan rep. Lisica in zajec sta bila poslana po mrtvo in živo vodo. Nazaj gredé je lisica srečno pretekla med pritiskajočimi skalami, le zajec se je zamudil. Skale so mu pritisnile in odtrgale rep.

Tako si tudi ljudstvo razlaga, zakaj ima zajec preklani ustni. Blagohotni mesec je poslal zajca k človeku, naj mu sporoči to-le: Kakor jaz umrem pa vstanem, tako boš tudi ti umrl, pa od mrtvih vstal. Pa zajec je to naročilo po poti vse zmešal in povedal narobe: Kakor mesec umre pa ne vstane, tako boš tudi ti umrl, pa ne boš več vstal. Ko je to povedal človeku, se je vrnil in mesecu naznanil, kako je izpolnil poslanstvo. Razsrjeni mesec je vrgel na neumnega zajca sekuro in mu ž njo presekala ustni — in to je zajcu ostalo. Nekateri še pravijo, da je potem zajec zbežal in še zmeraj

beži; drugi pa, da je iz srda mesecu obraz razdrapal in razpraskal, in od tistega časa se vidijo proge in brazde na mesečnem obrazu.

Zakaj se skrivajo v jeseni kače v zemljo? Kačam je znano prokletstvo božje. Zato splezajo vsako leto na dan Marijinega rojstva na drevesa in poslušajo, ali se bo kaj dobrega o njih pridigalo. Ker se to nikdar ne zgodi, splezajo žalostne in osramočene nazaj z dreves in se skrijejo v zemljo, razven onih, ki so kdaj pičile človeka; take se morajo vse tako dolgo plaziti po zemlji, tudi po zimi, dokler jih kdo ne ubije.

Zakaj ima sova mačjo glavo? Pri Čehih je znana ta povest: Kot otrok se je Kristus večkrat igral z drugimi judovskimi otroki. Gnetel je iz ilovke tičke in jih izpuščal v zrak. Tički iz njegovih svetih ročic so izletali živi, veselo žvergoleč, tički drugih otrok pa so ostajali mrtvi.

Tako je iz Kristusovih rok izletel slavček, senica in celo krdelo pevskih tičkov. Ko so pa to videli judovski otroci, so prosili Kristusa, naj vendar oživi nekaj, kar so bili oni zgnetli. Storil je to: ilnata pošast je oživela in z vriščen je odletela — sova.

Književnost.

Slovenska književnost.

Ustavoznanstvo. Izdalo in založilo „Slovensko učiteljsko društvo v Ljubljani“ v proslavo petdesetletnice slavnega vladanja Nj. cesarskega in kraljevega Apostolskega Veličanstva cesarja Franca Jožefa I. Spisal Fr. Orožen, profesor na c. kr. učiteljski v Ljubljani. Z 51 slikami državnih in deželnih grbov, redov in odlikovanj. Mehko vezana knjiga stane 1 gld. V Ljubljani. Natisnila Rud. Miličeva tiskarna. 1899. 8°. — Knjiga obdeluje avstrijsko ustavo in državno uredbo, zato je naslov: „Ustavoznanstvo“ prenedoločen in bi se moral glasiti: „Avstrijsko ustavo-znanstvo“ ali „O avstrijski ustavi“. Razkazuje nam postanek in razširjanje naše države, opisuje grbe avstrijskih dežel, označuje posamezne štadije naše ustave, zlasti natančno poslednje dogodke; nadalje razpravlja o pravicah in o dolžnostih državljanov, o vladi, o ministerstvih v poslednjih

dvajsetletjih, o domovinski pravici, o državnem denarstvu in davkarstvu, naposled še o šolstvu avstrijskem. — Tu je obilno tvarine za vsakega Avstrijana. Državljan naj rad izpolnjuje svoje dolžnosti do države, a naj pozna in brani tudi svoje pravice. Zato je ta knjiga potrebna za vsakega omlanega Avstrijca, ki hoče razumeti časopise, govore, politično gibanje, politične pravice. Razlaga je dobroumevna, podatki so — kolikor smo mogli opaziti — točni, pač pa ne najnovejši. Jezik je večinoma lep in čist. — Naposled še omenimo, da je knjiga mnogim že znana zato, ker je pretiskana iz „Učiteljskega Tovariša“.

„*Naš dom*“. Zbirka povesti, pesmi in narodnega blaga, zanimivosti itd. III. zvezek. Vojna leta 2000. Doma in na tujem. V Celji leta 1899. Uredil, izdal in založil Dragotin Hribar. 8°. Str. 153. Cena 25 kr. — V tem zvezku „Našega doma“ nam podaja izdajatelj dva spisa. Prvi nam v podobi sanj